

Đôi khi ...

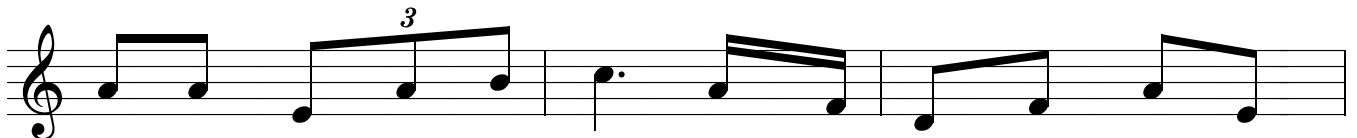
Lm. DUYLINH.PHN

1. Đôi khi đâu phải con nghèo, nhưng nhìn người ta sống xa
2. Đôi khi con thầm nghĩ rằng: Chúa để mặc con sống một
3. Đôi khi con thầm trách người: Sao chẳng thực thi đức yêu

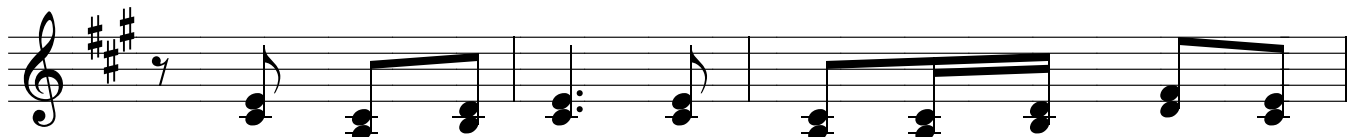
hoa con nghĩ mình thiệt thòi thiếu thốn. Đôi
mình chẳng có được người nào thương đến. Đôi
thương không một lời ủi an nâng đỡ? Nhưng

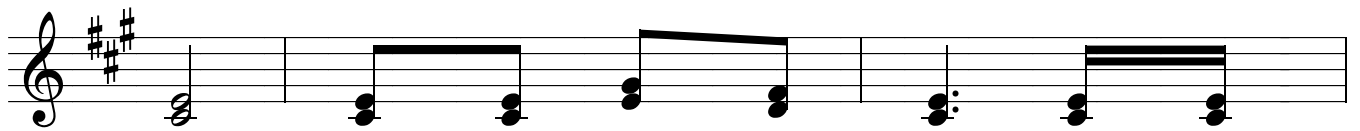
khi đâu phải con túng đói, nhưng chỉ vì không giữ lại
khi con lấm than lam lũ, nhưng đêm về không có một
khi nghĩ lại con mới thấy: con cũng chẳng hề xót thương

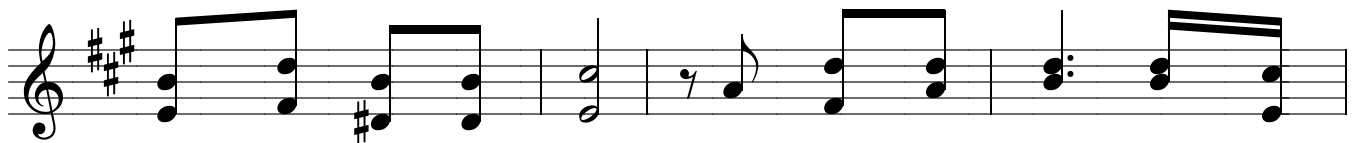
được... nên tủi buồn vì nghĩ mình nghèo.
xu... nên cũng quên chẳng nhớ về Ngài.
ai... nên bây giờ chịu khổ một mình.

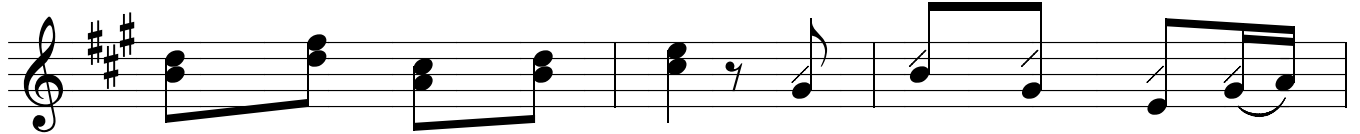
ĐK. Xin đừng để con sống nghèo vì không biết yêu

thương. Đừng để con chữa mình 'bảo rằng

không có gì để cho! Bàn tay con đây, xin Người

thương gỡ mở rộng luôn. Để biến nỗi buồn của

con thành niềm vui chung cho mọi người.